

Publicerad 2009-10-08 08:58 av Hannadraken

Min vinstock på gården

Jag såg henne där, rotad i myllan, djupt törstande efter markens fukt

Klase för klase gav hon mig av den sav som genomsyrade hennes grenar-förvandlad sav i sötmande druvor
och jag såg den bleka solens morgontrötta strålar smeka vid vårt nötta gårdsstaket

Så är också jag tänkte jag

Rotad i livet självt, genomsyrad av kärlek, omvandlar varje dag till något nytt: en tanke, en text, ett leende.
När det är som bäst alltså. Ibland är det ju onekligen så att kraften dras ur mig utan att jag vet vart den tagit
vägen. Kanske är det mina brutna grenar. De som tappat sin rot.

Men drivkraften då? Det som är växandets gestaltning?

Jag tog en klase till. Hennes namn var tacksamhet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hannadraken med Poeter.se id #21512 innehar upphovsrätten